

บทที่ 1

บทนำ

ประเทศไทยเป็นแหล่งพันธุกรรมของกล้วยไม้ป่าเขต้อนแหล่งใหญ่แหล่งหนึ่งของโลก สลิด และ นกนก (2545) กล่าวถึงกล้วยไม้ที่สำรวจพบในประเทศไทยว่ามี 117 สกุล 1,154 ชนิด จำแนกตามลักษณะของการดำรงชีวิตในธรรมชาติออกได้เป็น 2 กลุ่มใหญ่ๆ กลุ่มนั่งอาศัยอยู่บน กิ่งไม้และต้นไม้ในลักษณะของอาศัย มีรากเป็นรากอากาศจึงเป็นกลุ่มที่มีชื่อตามลักษณะดังกล่าวว่า กลุ่มกล้วยไม้อาศาสหรือกล้วยไม้อิงอาศัย (epiphytic orchids) ในขณะที่อีกกลุ่มนั่งเป็นกล้วยไม้ที่ เจริญเติบโตอยู่บนดินโดยมีรากหยั่งลงไปในดินหรืออยู่บริเวณผิดนิ หรือมีรากตื้นอยู่บริเวณกึ่งผิว ดินและกึ่งใต้ดิน กล้วยไม้กลุ่มนี้จึงได้ชื่อว่ากล้วยไม้ดิน (terrestrial orchids) (ประพิชล, 2547)

กล้วยไม้ดินของไทยมีหลากหลาย อยู่ในแหล่งเจริญเติบโตและกระจายพันธุ์ทั่วทุกภาคของประเทศไทย (อบพันท์, 2544) กล้วยไม้เหล่านี้ได้มีการนำออกจากริบันก์ดำเนิดและริบันอาศัยไปพัฒนาเพื่อ ใช้ประโยชน์ ในทางการค้า อย่างสกุลและบางชนิดเนื่องจาก มีรูปร่างลักษณะสวยงามแปลกตา สำหรับกล้วยไม้ดินในสกุล *Liparis* และ *Malaxis* นั้นเป็นกล้วยไม้สกุลใหญ่ซึ่งประกอบด้วยสมาชิก มากมายและสมาชิกเหล่านี้มีอยู่หลายชนิดที่แสดงศักยภาพและมีแนวโน้มที่สามารถพัฒนาไปเป็น กล้วยไม้กระดาษชนิดใหม่ เช่น เอื้องกลีบม้วน (*Liparis paradoxa* (Lindl.) Rchb. f.) เอื้องหางกระรอก (*L. regnieri* Finet) เอื้องฉัตรมงคล (*L. siamensis* Rolfe ex Downie) เอื้องมรกต (*L. sutepensis* Rolfe ex Downie) และ สีกุนคล (*Malaxis latifolia* J. E.) เป็นต้น

ลักษณะเฉพาะตัวของ กล้วยไม้ดิน คือการมีลำต้นที่แปรรูปไปเป็นหัวหรือเหง้าอยู่ใต้ผิวดิน แทนที่จะแปรรูปไปเป็นลำลูกกลัด (pseudobulb) ดังเช่นลำลูกกลัดของกล้วยไม้อิงอาศัย (พันธนา และ คงจะ, 2553) กล้วยไม้ดินหลายชนิดมีพุ่มติดรวมของเจริญเติบโตในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน กับ ไม้ดอกประเทศไทย จารุภัทร, 2549 ; จารุวรรณ, 2550 ; บุญปิยชิตา, 2551 ; พิชญนาถ, 2551 ; สันติ, 2551 ; ศลิษา และ คงจะ, 2551 ; หทัยรัตน์, 2551 ; ออมพรรณ, 2551 ; ออมรัตน์, 2551) ซึ่งเป็นไม้ดอก กลุ่มที่มีสรีรวิทยาการเจริญเติบโตทางดอกและสรีรวิทยาของการสร้างหัวที่ค่อนข้างจะเฉพาะตัวและ ซับซ้อน ดังนั้นมีแนวโน้มที่จะนำกล้วยไม้ดินไปใช้ประโยชน์ในการเป็นไม้ดอกไม้ประดับ เชิงการค้า จึง จำเป็นที่จะต้องมีการศึกษาอย่างจริงจังเกี่ยวกับสรีรวิทยาการเจริญเติบโตในแบบของ การสร้างและการพัฒนา ของดอกและหัวของกล้วยไม้เหล่านี้ เพื่อจะได้นำข้อมูลและความรู้ที่ได้

จากการศึกษาไปวางแผนในการวิจัยต่อเนื่องและการวิจัยในเชิงลึก เพื่อการสร้างเทคโนโลยีในการผลิตดัชน้ำพืชที่ให้ดอกในสภาพปกติและนอกฤดูกาล เพื่อให้ได้เทคนิคในการขยายพันธุ์และผลิตหัวพันธุ์ ตลอดจนให้ได้แนวทางในการปรับปรุงพันธุ์เพื่อ สร้างสายพันธุ์ให้หลากหลายเป็นที่เพียงพอต่อการก้าวสู่การเป็นไม้ดอกกระถางการค้าขันดิใหม่ในอนาคต

การดำเนินการวิจัยในครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาสรีรวิทยาการเจริญเติบโตของกล้วยไม้ 5 ชนิด ได้แก่ เอื้องกลีบม้วน เอื้องทางกรรออก เอื้องนัตรมงคล เอื้องมรกต และสิกุนคล เพื่อได้ข้อมูลพื้นฐานสำหรับการศึกษาวิจัยที่ต่อเนื่องเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการนำไปพิจารณาและวิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในการผลักดันให้กล้วยไม้ทั้ง 5 ชนิดนี้เป็นกล้วยไม้กระถางการค้าขันดิใหม่ของประเทศไทยโดยมุ่งการส่งออกต้นพืชเป็นสำคัญ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved